

Lumina

Știrile

(Of.)

Onor. «Asociațiunea»

Sibiu

Foaie săptămânală

PREȚUL ABONAMENTULUI:

pe un an	Lei 55--
pe o jumătate de an	30--
pentru străinătate	100--
pentru America pe un an	dolari 2--

Un număr 1 Leu.

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor: Preotul Iosif Trifa.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Mitropoliei 45

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un gir mărunt 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

TATA.

Tata meu e plugar și când scriu aceste rânduri, el poate că ară și samănă. Mai deunăzi o scrisoare mi-a trimis și scrisoarea lui mă chema acasă să-mi arete cât de frumos a răsărit holda din ogorul cel mare. Scrisoarea tatii a trezit în mine toate amintirile copilăriei mele și odată cu aceste amintiri simțesc că se trezește în mine și un dor după casa și vatra copilăriei mele, și după casa și moșia mea din alt sat unde am păstorit 10 ani de zile. Imi vine să arunc peana, să o rup în două și să plec acolo unde inverzește pădurea, cântă paserile și răsar holdele în ogoară.

Dar ceva mă oprește să fac acest lucru. Imi dau seama că Mântuitorul meu Isus Hristos m'a însărcinat să fac o plugărie sufletească, să ar și să samăn învățăturile Lui în ogoarele sufletelor. Imi dau seama că peana și Biblia e plugul ce mi l-a dat mie Dumnezeu. Cu ele lucru și eu ca și tata de acasă. Numai cât este ceva deosebire între noi. Tata își vede cu ochii cum răsare munca lui din pământ și eu mă gândesc: oare răsări-va și munca mea dela această gazetă? Toată iarna am plugărit cu Biblia, oare răsări-va ceva rod după această plugărie? Am nădejdea că va răsări și de va răsări cât de puțin, eu și atunci sunt mulțumit. Pe tata de-acasă l-am văzut că nu se lasă de plugărie când nu-i rodește ogorul, ci dimpotrivă se apucă din nou și îl ară mai adânc. Așa și eu, la toamnă (când cetitorii au mai mult răgaz de cetit), mă voiu apuca din nou de plugăria mea sufletească și voiu începe să arez și să samăn din nou și tot mai stăruitor în ogoarele sufletelor.

Aceste gândiri îmi vin în minte în clipele când această gazetă a ajuns a se tipări în peste 10 mii de exemplare. În clipele când biserica acestei gazete se umple cu peste 10 mii de cetitori, pun și eu peana jos pe o clipă și înghenunchind în fața Mântuitorului îi mulțumesc pentru darul și ajutorul ce mi l-a dat să pot face o muncă în care deatâtea ori am simțit vorbele apostolului Pavel: «toate le pot în Hristos care mă întărește». Rog pe Mântuitorul meu să mă întărească și mai departe cu al său dar și ajutor. Inchid aceste rânduri, mărturisindumă în fața celor 10 mii de cetitori și spunându-le că cea din urmă a mea dorință este ca moarlea să mă afle lucrând în ogorul lui Hristos (fie aici la această gazetă, fie într'alt loc).

P. Trifa.

Să mai ștergem din sărbători?

Prin gazeta «Foaia Poporului» din Sibiu tot mereu se plânge cineva (da Dl Redactor îi acela!) că avem prea multe sărbători și că ar trebui să se desființeze (șteargă) sărbătorile atâtor sfinți, lăsându-se numai Duminicile și numai câte o zi la Paști și la Crăciun, iar nu trei.

Acum de curând de nou am cetit acelaș lucru, făcând chiar apel către comisiunea însăcinată cu noua regulamentare a sărbătorilor, ca să țină seamă de aceasta.

Cu multă mâhnire am cetit și atunci și acum această părere. Cum, adevă: de aceea, astăzi vieața este așa de grea, cum că sunt prea multe sărbători? Oare din pricina sărbătorilor s'a boerit lumea de astăzi? Nu, Domnilor dela «Foaia Poporului». Vă 'nșelați. Și în trecut, au fost tot atâtea sărbători, nici mai multe, nici mai puțin. Ba părinții noștri erau cu mult mai evlavioși decât noi și, totuși, vieața era altfel, nu ca astăzi. Nu acesta este păcatul care ne-a adus la greutatea zilelor pe care le trăim. Sunt altele și sunt multe. Ce, dacă vedeți că lucrătorii cer mai puțin ore de lucru și dacă unii sătenii vin la prânz la lucru, iar seara pleacă cu soarele neasfințit, D-voastră credeți că se îndreaptă lucrurile,

sacrificând sărbătorile, pentru a se compensa (câștiga) orele de lucru? Oare din pricina celor boeriți, a celor trândavi și risipitori, D-voastră voiți să sacrificați sărbătorile, sărbătorile noastre legiuite? Vă 'nșelați.

Dacă voiți o îmbunătățire a vieții, ridicați-vă împotriva *lenei* de astăzi a *dezordinei* de astăzi, a *risipei* de astăzi. Combateți boeria și lăcomia de astăzi, combateți specula și pe speculanți, combateți dacă voiți sărbătorile păgânești, căci mai sunt multe și astăzi, dar pentru Dumnezeu lăsați-ne orânduiri strămoșilor noștri, lăsați-ne sărbătorile așa cum sunt orânduite de biserica noastră.

Sfătuiți mai bine poporul pentru care pretindeți că scrieți «Foaia Poporului», sfătuiți-l la *muncă*, sfătuiți-l la *ordine* și *economie*, iar nu să lucreze și în zilele de sărbătoare și în zilele de Paști și de Crăciun, pentruca să se facă cecece nu s'a făcut în zilele de lucru, din pricina *lenei* și a *boeriei*, din pricina *dezordinei* și a *risipei*. Ori sunteți de altă lege? Atunci v'am înțeles.

București.

Pr. N. Runceanu.

Cum batjocoresc pocăiții (adventiștii) credința altora.

Semnul Crucii îl sapă pe bucăți de pâne și apoi îl dau la câni.

«Domnule Redactor! Am cetit că la Arad a descălecat o comisie sosită din străinătate anumit să însemne ponoasele pocăiților dela noi. La onorata comisie aș vrea și eu să arăt câteva dovezi despre cum ne batjocoresc pocăiții în țara noastră ortodoxă și nime nu le are nici o grijă. Puneți la gazetă, Domnule Redactor, următoarele dovezi de ură ce poartă pocăiții împotriva altora cari nu sunt de părerea și de credința lor.

1. Un om de aici, cu numele Pogan Todor, a tăiat cu cuțitul o felie de pâne, a săpat în ea semnul crucii și apoi a aruncat-o unui câne zicând: «na câne partea mea de cruce». Lucrul acesta l-a făcut în semn de ură și batjocură pentru credința noastră, care până mai ieri a fost și a lui.

2. Alta: Un alt pocăit, căsătorit de curând, s'a luat la ceartă cu nevastă sa, căci ea nu voia să-și lase credința și legea. Venind soacra în ajutorul ficei sale, tinărul pocăit a luat săcurea (în loc de Biblie) ame-

nințând că o tale bucăți pentruca și Scriptura zice: «să-l arunci în mare pe celce face sminteală».

3. Incă una: Locuitorul Jude Iuon I. Nicolae pe toate drumurile spune cele mai murdare vorbe despre cărțile noastre bisericesti.

Noi așa știm că în țara asta fiecare om poate crede cum vrea și află el de bine, dar credința nimărui nu-i iertat să o batjocorești și pocăiții tocmai asta o fac. Că cineva află de bine să și batjocorească tocmai pe maica lui biserică ce nu i-a greșit cu nimic, ci i-a dat pâne și hrană sufletească, asta încă îi treaba cui o face, el va răspunde de fapta lui. Noi însă așteptăm și pretindem dela pocăiți să nu ne batjocorească credința și biserica. Pocăiții vorbesc atât de mult despre Isus Hristos, dar Mântuitorul Hristos a predicat iubirea și pacea și nu ura și batjocora.

Vidra, la 10 Martie 1923.

Vasile Chira, învățator.

Știri din țară.

Greva funcționarilor (slujbașilor).

Cățiva conducători ai slujbașilor au declarat greva la București, dar, cum era de prevăzut, greva n'a izbutit. Numai o parte mică de funcționarii din București și din câteva județe ale Vechiului Regat s'au pus în grevă, dar și din aceia, cei mai mulți au intrat iarăși în lucru. Aici la noi în Ardeal, funcționarii n'au făcut nicăeri grevă.

Guvernul a luat măsuri să îmbunătățească plățile slujbașilor. Li-s'au înmulțit plățile cu 500 de milioane Lei. Se crede că cu aceasta, mișcarea de nemulțumire a slujbașilor va înceta.

Ce mai e nou în politică?

Marți în 1 Maiu s'a deschis casa țării. Va ajunge în desbatere și Reforma administrativă, o lege de mare însemnătate și pentru satele noastre. Odată cu deschiderea parlamentului și politica se va face mai sgomotoasă.

Partidele din opoziție încă nu se știe de vor intra sau ba în sfatul țării. Opoziția săptămâna trecută n'a mai ținut adunări.

Neînțelegeri în cei dela cârmă se aude că sunt între miniștrii Văitoianu și Mărzescu. Se crede că această neînțelegere va aduce o schimbare de unii miniștrii.

Ce mai e nou în lumea mare?

Sfatul dela Lozanna s'a deschis și a început a discuta iarăși afacerile din Răsărit. Se crede că sfatul va fi de scurtă durată și afacerile mai gingașe nu se vor pune în desbatere. Bolșevicii din Rusia de astădată n'au fost invitați la acest sfat, dar ei s'au gândit să meargă și neinvitați și așa Cicerin a sosit și el acolo, dar stă numai ca privitor și auzitor despre ce se vorbește.

Turcii au cerut să le dăm insula *Ada-Kaleh* din Dunăre, dar sfatul a respins cererea lor, pentru că insula s'a ținut de Austro-Ungaria dela 1870 încoaci și nu de Turcia. Sfatul discută mai departe granița dintre Turcia și Grecia și sunt semne de un înțeles mai bun ca cel din rândul trecut.

Francezii în Germania stau tot așa. Nemții vor înalța în săptămâna aceasta propuneri de pace Francezilor, dar se aude că nici de data asta propunerile lor nu sunt cum ar trebui să fie.

În Bulgaria alegerile de deputați au trecut. Majoritatea celor aleși sunt guvernamentali. S'au ales și câțiva comuniști.

În Jugoslavia tot greutăți de înțelegere între Sârbi și Croați. Radici, unul din conducătorii Croaților se aude că va fi arestat.

În Rusia steaua bolșevicilor se pare că se apropie tot mai mult de asfințit. E plină Rusia de nemulțumiri, cari când își vor afla resușiș, vor mătura într-o clipeală pe jidovii bolșevici dela cârmă.

In jurul împărțirii moșiilor.

— s'a dat ordin pentru grăbirea lucrărilor. —

Ministrul de agricultură și domenii băgând de seamă că lucrările cu împărțirea moșiilor merg prea încet din care pricină se ivesc multe nemulțumiri în popor, a dat ordin să se grăbească și să se isprăvească odată lucrările de expropriere.

Pentru toate apelurile (recursurile) înaintate împotriva exproprierii să se fixeze termene de judecată.

Cel mai târziu până la 1 Iunie, toate judecățile și recursurile (apelurile) în afacerea exproprierii trebuie să fie terminate.

Ordinul ar fi de dorit să se și împlinească.

Mișcarea studenților noștri.

Nici săptămâna trecută, studenții universitari n'au luat parte la cursuri și toate semnele arată că nici nu vor lua parte până când lupta lor nu se va sfârși cu izbândă. Intre studenții creștini și jidani au fost și săptămâna trecută unele ciocniri mai mărunte pe la București. Universitatea din Iași — unde se află conducătorul studenților noștri, profesorul A. Cuza — a fost închisă și se crede că și celelalte universități vor trebui închise de nou. Studenții noștri țin acum la București un sfat al lor în care vor hotărî cum să ducă lupta mai departe.

In jurul Reformei Agrare.

— O plângere din Bran. —

Dle Redactor! Cu mare plăcere am citit în «Lumina Satelor» despre esproprierea ce se fac prin Ardeal, ba văzând că prin unele comune au început și cu totbulările. Asemenea și noi Brănenii după o muncă de 3 ani de când alergăm pe la Domnul Ministru și pe la toate judecătoriile din apropiere ca să ni să dea și nouă ceva islazuri pentru pășunatul vitelor. Dară după toată stăruința și jertfa de bani ce am spesat pe la București, Făgăraș, C. Lung și altele, ne-am ales cu aceasta că *toate actele și petițele ce le-am avut înaintate până în prezent sau perdut și trebuie să facem altele din nou.*

Ceva mai mult că toți domnii candidați când era timpul alegerii veneau în mijlocul Brănenilor puindu-și mâna dreaptă la pept și ca formă de jurământ ne spunea cu glas viu să i dăm votul că vor arăta starea și suferințele noastre în casa țării și vor munci pentru noi ca să ni se de islazuri pentru pășunatul vitelor și în loc de islazuri ne mulțămim cu asta ca să facem alte acte și să spesăm alte parale că cele dintâi n'au fost bune. Drept au zis unii oameni că *înțelepți făgăduiește și nepricepuții trage nădejde, dară cu făgăduiala înțelepților cred că o să se deștepte mintea nepricepuților și la alte alegeri o să stăm de tocmeală cu domnii candidați și să facă bine să făgăduiească la morfi și nu la vii căci cu vii mai au de lucru...*

G. A.,

un brănean abonat la «Lumina Satelor».

Ceice samănă lumină în popor

— vânzând „Lumina Satelor” cu numărul. —

Amintim mai departe pe acei din sprijinitorii muncii noastre cari desfac gazeta cu numărul, făcându-se în chipul acesta sămănători de lumină în popor:

Preotul I. Crăciun din Spring	50 ex.
„ I. Nan din Râșnov	50 „
„ I. Șt. Vasilescu din Cerașu (Prahova)	20 „
„ Ilie Chebelean din Șoimuș	20 „
„ Andrei Irudașcă din Lacul Crișului	
Fecheteu	20 „
„ E. Constantinescu din Câmpulung	10 „
„ D. Mateș din Dud	14 „
„ I. Samoilescu din Petreni	5 „
Biserica ortodoxă din Dobra	10 „
George Bocaniciu din Roșia Montană	10 „

Desfacerea cu numărul s'a adevărit foarte bună și potrivită. În multe locuri oamenii dau mai bucuroși câte 1 Leu Duminecă de Duminecă decât 30 sau 55 Lei deodată. Și pe lângă asta, gazetele merg mai iute și mai regulat și nu se perd dacă sunt legate laolaltă și merg pe o singură adresă. Din multe locuri și abonații au cerut să le trimitem gazeta pe o singură adresă și de atunci mai bine se laudă cu primitul gazetei.

Indemnăm și pe alții să facă acest lucru. Ceice desfac gazeta cu numărul primesc și un rabat (câștig) de 20 la sută, (adeacă un număr îl plătesc numai cu 80 bani), așa că se poate plăti cu acest câștig un băiat, sau alt binevoitor care să vândă gazeta Dumineca. Ce nu se trece, primim înapoi. Bani după gazetele vândute se trimit tot la 3 luni.

O aniversare.

Personalul Tipografiei arhidiecezane din Sibiu a sărbătorit săptămâna trecută aniversarea împlinirii a 50 ani de vârstă a dlui *George Poponea*, conducătorul tehnic al tipografiei. Din acest prilej s'a aranjat o *convenire* (sărbătorire familiară) în cinstea sărbătoritului și a familiei D-sale.

La convenire au mai participat afară de personalul tipografiei și membrii comitetului Reuniunii meseriașilor români din Sibiu și membrii corului bisericesc, la cari iubilantul ocupă locul de președinte.

Din partea Tipografiei arhidiecezane, sărbătoritul a fost felicitat de Dl Ștefan Duca, din partea corului bisericesc de Dl Candid Popa revizor școlar, iar din partea Reuniunii meseriașilor de Dl Ioan Stanciu, vice-președintele Reuniunii. Toți vorbitorii au arătat meritele ce și le-a câștigat Dl Poponea prin munca cinstită și pricepută ce o face la Tipografia arhidiecezană de 18 ani, iar la Reuniunea meseriașilor de 30 ani. Sărbătoritul a mulțămît tuturor pentru cinstea ce i s'a făcut, promițând că și în viitor își va pune modestele puteri în slujba binelui obștesc.

Ne alăturăm și noi cu această gazetă la felicitările ce i s'au adus D-lui Poponea. «Lumina Satelor» iese în Tipografia arhidiecezană și pentru slova luminoasă și îngrijită în care se tipărește, mult avem să mulțămim vrednicului conducător al tipografiei.

La mulți ani!

Sufletul românesc la Budapesta.

(Urmare).

I.

De departe, de departe
Ni-a venit în sat o carte,
Carte nouă cu poruncă
Să plecăm din sat, din luncă,
Să lăsăm și car și boi
Să ne ducem la război.
Popa nostru ne-a cetit-o,
Rând cu rând ne-a lămurit-o
Pe 'ușeles și respicat
S'o priceapă toți din sat.
Căți voinici l-au ascultat
Toți la luptă au plecat
Pentru Țară, pentru Rege,
După cum scrie la lege.

II.

Când la fost la secerat
Clopoțele au sunat
Și la târguri și la sate
Au sunat în turnuri toate.
N'au sunat de sărbătoare
Ci ne-an chemat la hotare
La hotarul din apus
Într'un iureș noi ne-am dus.
Ne-am tot dus în zarea-albastră
Că ni-i mare țara noastră.
Acolo cum am sosit
Ne-am apucat de nunțit;
Dar n'a fost ospăț cu vin
Că-a curs sânge de străin,
N'au fost chiote de nuntă
Ci oftări de luptă cruntă.
Pe dușmani i-am secerat
De la noi i-am alungat,
C'asa 's ungurii făloși
În război neputincioși:
La plăcinte înainte,
La război înapoi.

Volbură Poiană.

Mulțămită publică.

Daruri de peste 23 de mil pentru biserica din Zlatna.

Biserica ortodoxă română din Zlatna (Munții-apuseni) la apelul parohului a primit anul acesta frumoase daruri dela credincioșii săi în America și anume:

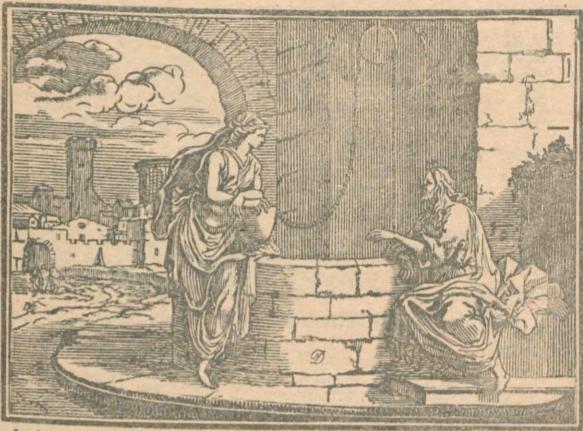
1. *Ion Vințan a Savului* a înzestrat biserica cu un clopot care îi poartă numele. Clopotul are o greutate de 105 Kgr. și a costat 12.000 Lei.

2. *Ștefan și Ana Filimon* au făcut o colecție printre Români din America, cu un rezultat de 57 dolari sau 8600 Lei.

3. *Petru Filimon* deasemenea a făcut o colecție în America cu un rezultat de 18,40 dolari sau 3250 Lei donând însuși 5 dolari.

De tot s'au făcut daruri de 23,850 Lei. Tuturor iubitorilor credincioși din Zlatna, precum și tuturor donatorilor din America li se aduce și pe această cale cele mai călduroase mulțămiri trimițându-li-se creștineasca recunoștință. D-zeu să primească și să răsplătească fapta cea bună și frumoasă ce au făcut. În numele oficiului și comitetului parohial: *Gheorge Popescu* paroh.

La Dumineca Samarinenii: despre setea sufletului.

Evanghelia de Dumineca (Ioan cap 4 verset 3—43) ne spune, că Isus plecase cu învățăceii Lui peste Samaria în Galileia. În calea lor se opriră de popas la fântâna lui Iacob. Isus trimise pe învățăcei «în cetate să cumpere hrană», iar El, ostenit fiind de călătorie, se așeză lângă fântână.

Atunci «A venit o femeie din Samaria să ia apă. Zis-au ei Isus: dă-mi să beau. Deci au zis lui femeia Samarineancă: cum tu Iudeu fiind, ceri apă dela mine, femeie Samarineancă fiind eu? (Samarinenii trăiau în mare dușmănie cu Iudeii). Răspuns-au Isus

Fântânile Vechiului Testament.

Fântâna lui Iacob.

În Biblia Vechiului Testament se vorbește în multe locuri despre multe feluri de fântâni. Samarineanca din evanghelia de Duminecă, spre pildă, amintea lui Isus despre fântâna lui Iacob, care se vede în chipul de mai sus. Dar ascultați ce zice Biblia despre aceste fântâni: „Și au săpat slugile lui Isac în valea Gherarilor și s'au sfădit păstorii Gherarilor cu păstorii lui Isac zicând că a lor este apa și a numit numele ei *fântâna strâmbătății* (Facere 26, 19, 20) și ducându-se de acolo au săpat altă fântână și se priceau și pentru aceea și a numit numele ei: *fântâna vrajbei*“ (Facere 26, 21). „Și ridicându-se de acolo au săpat altă fântână și nu s'au bătut pentru aceea și au numit numele ei: *fântâna făgăduinții* pentru că în noaptea aceea s'au arătat Domnul lui Isac și iau zis: nu te teme căci cu tine sunt și te voiu binecuvânta pe tine și sămânța ta“ (Facere 26, 22—24).

Fântânile din Vechiul Testament închipuiesc și ele starea omenirii înainte de venirea lui Hristos. Cei mai mulți oameni din acele vremuri se adăpau din fântânile vrajbei și a strâmbătății, adică din fântânile morții și numai o parte a omenirii, seminția lui Avram, se adăpa din fântâna făgăduinții. Dar nici fântâna făgăduinții, adică fântâna lui Iacob, nu era deschisă totdeauna pentru toți căci despre această fântână Biblia ne spune că nu se putea deschide până ce nu se adunau toți păstorii de pe câmp să răstoarne piatra de pe gura fântânii. Uitați-vă la chipul de mai sus cu câtă greutate deschide Iacob această fântână ca să adape turmele oilor.

Domnul și Mântuitorul nostru a schimbat fântânile Vechiului Testament. Din fântânile urei, a făcut fântânile dragostei și a păcii, din fântânile morții, a făcut fântâna cea plină cu apa cea vie a credinții, ca tot celce bea dintrânsa să aibă viața de veci. Piatra ce s'a ridicat de pe ușa mormântului a deschis fântânile și a slobozit pentru toți izvoarele apelor vieții.

Dar durere, și astăzi sunt destui cari beau apă tot din fântânile vrajbelor și a urei și a păcatelor și a morții. În multe locuri și astăzi fântânile de pe lângă casa oamenilor sunt locuri de ceartă și sfadă așa că unii se adapă cu păcate și din fântânile cele lumești și din cele sufletești. Tu cetitorule din ce fel de fântâni îți adăpi sufletul tău??

O carte de mare folos sufletesc.

„Drumul Crucii“.

Părintele N. Runcanu dela București a scos în a 3-a ediție cartea «Drumul Crucii», în care istorisește patimile Mântuitorului așa după cum le spun evangheliile începând cu Joia Mare până la Înviere. Cartea e scrisă într-o limbă înțeleasă de toți și are de scop «ca celce va citi această carică și va urmări cu atențiune înfricoșatele patimi

și i-au zis ei: de ai fi știut darul lui Dumnezeu și cine este celce zice ție: dă-mi să beau, tu ai fi cerut dela dânsul și Ți-ar fi dat apă vie. Zis-au lui femeia: Doamne nici vadră nu ai și fântână este adâncă, de unde dai ai apa cea vie? Răspuns-au Isus și i au zis ei: tot cel-ce va bea din apa aceasta va înseta iarăș; Iar celce va bea din apa, care eu voi da lui, nu va înseta în veac; ci apa, care eu voi da lui se va face întrânsul izvor de apă curgătoare întru viață veșnică. Zis-au către dânsul femeia: Doamne, dă-mi această apă ca să nu mai însetez»...

Iată o parte din vorbirea lui Isus cu Samarineanca. Această frumoasă vorbire este plină de învățătură pentru noi. Să luăm aminte! Și sufletul își are setea lui și apa lui. Această sete a sufletului nostru a cântat-o așa de frumos psalmistul David: «*Întăsetat-au de tine sufletul meu, de câteori trupul meu*» rătăcia «*în pământ pustiu, neumblat și fără de apă*» (psalm. 62, 2, 3). «*Tins-am către tine mâinile mele, sufletul meu ca niște pământ fără de apă Ție*» (psalm 142, 6).

Sufletul nostru însetează după Dumnezeu. *In ce chip dorește cerbul spre izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu spre tine Dumnezeule*» (psalm 41, 1).

Creștine! Simțești tu această sete a sufletului tău? Dacă o simți, iată îți poți adăpa sufletul în sute de feluri din sute de izvoare și fântâni. De câteori împreună mână în semnul crucii și cazi în genunchi să te rogi — iată Ți-se deschide un izvor pentru sufletul tău. De câteori deschizi Biblia să citești în ea — iată ai o fântână cu apă vie și cu adâncimi pe cari tu poate nici nu le bănuiești. În Psaltire găsești ori-când apă de tămăduire pentru toate durerile sufletului tău, iar în Biserică preotul îți picură neîncetat ploaia învățării peste pământul încetat al sufletului tău.

Nimenea nu va avea deci răspuns, că n'a avut apă pentru setea sufletului său. «*De însetează cineva să vie la mine și să*

bea» a zis Hristos (Ioan 7, 37). Așa zice Domnul «*Cei însetați veniți la ape... veniți și cumpărați fără de argint și fără preț* (Isaia 55, 1).

Creștine! Cercetează-te, nu cumva pământul sufletului tău este înțelenit și uscat, nu cumva este secetă cumplită în pământul sufletului tău — și tu n'alergi la ape? Nu cumva rătăcești în pământul pustiu și fără de apă al păcatelor? Întoarce-te de grab la apa cea vie a credinții, a darului, a lui Hristos și atunci «*Domnul va sătura sufletul tău în secetă și va întări oasele tale și vei fi ca o grădină adăpată și ca un izvor căruia nu i scade apa*» (Isaia 58, 11).

Să mai învățăm apoi ceva din evanghelia de Duminecă. «*Apa cea vie*» trebuie să ne schimbe și pe noi cu totul așa precum a schimbat pe Samarineanca la fântâna lui Iacob și din femeie păcătoasă a făcut o apostol care vestia pe Hristos. Pomul vieții noastre numai atunci soarbe cu vrednicie ploaia darului de sus, când arată și roade de fapte bune, precum a zis psalmistul: «*Și va fi — bărbatul cel înțelept — ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, carele rodul său va da în vremea sa*». (ps. 1, 3).

Să ne rugăm cu cântarea bisericii de Duminecă: «*Sufletul meu Doamne cel înțelenit în fărădelegi și păcate, adapă-l cu curgerile darului și arată l roditor de fapte bune*» (Icosul).

I. Tâlcuitor.

Un sat a săpat după comori

— și a aflat un izvor. —

Un om (Stefan Nagy) din comuna Mezóhaj de lângă Salonta Mare întorcându-se într-o seară dela hotar, a început a predica prin sat că lui i-s'a arătat o vedenie cerească într'un stejar din pădure și această vedenie i-a spus că sub stejar se află îngropate 5 butoaie cu diamante, 5 cu aur și 10 cu argint și această comoară va putea fi săpată numai de credincioșii satului. S'au și strâns îndată o ceată de 70 din cei mai bătrâni și credincioși oameni din sat și au plecat cu sape și lopeți în pădure, însoțiți de omul ce văzuse arătarea. Ajunși acolo, au făcut rugăciune de 2 ceasuri și apoi s'au apucat de săpat. Până dimineața au săpat mereu și în cele din urmă, în loc de comoară, au dat peste un izvor cu apă limpede și bună cum nu se mai află alta pe acolo. Oamenii s'au întors acasă năcăgiți...

Întâmplarea din satul Mezóhaj le poate fi de învățătură și de mustrare oamenilor de acolo și din alte părți. Izvorul ce l-au aflat căutând după comori, dacă ar

avea graiu, așa ar grăi: «o voi nebunilor de oameni, căci căutați după comori pământești și nu vă învățați odată că comoara cea adevărată este «apa cea vie» despre care a zis Isus către Samarineanca că este izvorul vieții și a nemuririi. «Pe mine izvorul vieții m'ați părăsit» (Ieremia 2, 13), voi oamenilor și «căutați după aur și argint».

„Atâta stăruință n'am întâlnit“...

— din scrisorile cetitorilor noștri. —

Onorate părinte Trifa! Țină-te Dumnezeu la mulți ani fericiți și cu puterea sa cea nemăsurată și nebiruită să Ți întărească înțelepciunea D-tale să poți vesti cât de mult și adânc sămânța cuvântului lui Dumnezeu, că eu sunt om cu puțină știință dar am umblat în vârtejul acestui războiu cam mult, dar atâta stăruință n'am întâlnit. Acum eu înțeleg părinte prin D-ta că Dumnezeu te-a ales într'acest chip apostol al vremii de acum, că așa este scris, înfățișase-va cuvântul Domnului de mărturie a toată lumea. *Iuonești* (p. Hălmagiu).

Frații Șofron și Dănilă Șandru.

ale Mântuitorului pe «Drumul Crucii» Sale, să simtă o vie părere de rău de păcatele lui, care au fost pricina suferințelor și morții Mântuitorului; iar părerea aceasta de rău, să-i fie ca un burete, plin de sângele Domnului Hristos, care să-i spele și să-i curețe sufletul de toată necurăția»...

Cartea e însoțită și de chipuri frumoase și costă numai 8 Lei. Ceice vreau să o aibă, să scrie după ea pe adresa: Preot N. Runceanu, Biserica sf. Vineri — Herasca, București.

Oastea noastră crește.

Onorate D-le Redactor! Cu mare bucurie întâu mulțămesc lui Dumnezeu, a doua D-Voastră pentru că ați aflat un izvor din care curge apă vie care adapă și corpul și sufletul, adică «Lumina Satelor», pe care cu plăcere o așteptăm să ne vină și să ne dea poveștile ei bune și să ne arate și calea mântuirii noastre.

Totodată D-le Redactor te rog să binevoiești a mă primi și pe mine în oastea D-Voastră, cu Hotărârea din numărul dela Invierea Domnului a lăsa sudalma, beția care de mult îmi sunt urâte.

Hășmaș, la 9/22 Aprilie 1923.

Moise Onica,
cantor al Sf. Bis. din Hășmaș, jud. Bihor.

Fraților, vă rog să intrați în oastea noastră pentru că cu cât va fi oastea mai numărătoasă cu atât va fi și puterea ei mai mare și Impăratul nostru, adică Dumnezeu se va bucura mai mult, iar vrăjmașul diavol se va da îndărapt.

Al tuturor de binevoitor Moise Onica, cantor.

Cum se zice Tatăl nostru

— în țara bolșevicilor. —

Un profesor ce a sosit de curând din Rusia istorisește într-o gazetă cum cearcă bolșevicii în tot chipul să steargă din sufletul copiilor credința în Dumnezeu. Pentru această diavolească încercare se folosesc și de următoarea apucătură:

Pe copilașii cei mici îi pun în școală să înceapă Tatăl nostru și îi zic cu glas apăsător până ajung la vorbele «pânea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi»... Aci îi opresc pe copii și îi pun în genunchi cu mâinile împreunate în semn de cerere și așteptare. Apoi dascălul (mai bine zis Juda) bolșevic le zice «voi copilașilor sunteți flămânzi și cereți pâne dela D-zeu, dar iată așteptați în zadar căci D-zeu nu vrea și nu poate să vă trimită pâne». Atunci dascălul îi pune să ceară pâne dela «președintele sovietelor», și copiii încep din nou Tatăl nostru, pomenind în locul Tatălui ceresc pe Trozky, Lenin și ceilalți Jidovi. Când ajung din nou la cererea «pânea noastră dă-ne-o nouă»... deodată se deschide ușa și pe ea intră un om cu un coș plin de pâne. Atunci dascălul le împarte pânea și plin de mândrie le zice: «iată copiii cine are puterea să vă dea pâne, iată vedeți că Lenin și Trozky sunt mai tari decât Dumnezeu».

Și așa, pe o parte a copiilor din Rusia îi omoară foametea, iar pe ceice scapă de foamete, bolșevicii le omoară credința și sufletul.

Cartea Funduară

— nu mai e îngrijită cum ar trebui. —

Noi Românii ne-am strâns laolaltă din 3 țări (Austro-Ungaria, Rusia, Vechiul-Regat) cu 3 feluri de legi și orândueli deosebite. Intre astfel de orândueli a fost la noi în Ardeal și Cartea funduară. (În Vechiul Regat și Basarabia nu este Cartea funduară). Așezământul cărții funduare s'a adevărit a fi foarte bun și de folos oamenilor. Cartea funduară este ca o oglindă în care omul oricând își poate vedea starea averii sale și pe lângă asta, cumpărările și vânzările de averi și moșii se fac cu ajutorul Cărții funduare foarte ușor, repede, fără spese prea mari și fără înșelăciuni. Ardelenii noștri țin foarte mult la Cartea funduară și din pricina că acest așezământ le dă încrederea să știe și să-și vadă moșia câtă o are scrisă și întabulată pe numele lui.

Dar, durere, stăpânirea de acum nu s'a mai grijit de acest așezământ așa cum ar trebui. Frații noștri din Vechiul Regat nu și-au dat silința ca să cunoască orânduile dela noi și să le studieze. S'au aflat chiar unii miniștri cari ei însiși habar n'aveau despre ce-i cartea funduară și cum se conduce aceea, ba mai anii trecuți un slujbaș de pe la Brașov a luat chiar și în răs acest așezământ.

Stăpânirea nu s'a îngrijit de acest așezământ, așa că acum la Cărțile funduare au ajuns slujbași fără pregătire pentru treaba asta.

Comunele noastre au făcut mari jertfe pentru punerea la rând a Cărților funduare și a Catastrului. Stăpânirea de acum e datoră să păstreze acest așezământ ce s'a adevărit bun și folositor și să l îngrijească mai departe. Pornirea celor dela București să schimbe tot ce află prin ținuturile lipite de țara mamă nu e bună. Ce este bun și s'a adevărit a fi bun, trebuie păstrat, ori unde s'ar afla.

ECONOMIE.

Cum s'au plătit vitele în târgul dela Sibiu.

In săptămâna trecută a fost târg de vite în Sibiu. Vite au fost foarte multe și s'au ținut la prețuri mari, dar s'au vândut foarte puține. Boii s'au ținut dela 15 mii în sus până la 40 de mii Lei părechea, vacile dela 5 mii în sus, caii cu 8—10 mii, oile cu 800—1000 Lei. Negustori au fost puțini și din aceia unii n'au cumpărat nimic. Oamenii țin vitele la preț pentru cheltuielile cu cari le-au iernat și pentru scumpetea ce s'a făcut în toate celea. De o ieftinire a vitelor, nici vorbă nu poate fi.

S'a ivit musca rea.

In unele județe din Vechiul Regat s'a ivit musca rea, așa numită columbace. Astfel spre pildă în județul Gorj mai zilele trecute un vânt a adus un nor întreg de aceste muște cari au negrit pământul. La început au stat liniștite acolo unde căzuseră aduse de vânt, dar când a început să strălucească soarele s'au ridicat punându-se pe animale cari le trag pe nas. Mușcătura lor este așa de veninoasă încât peste 3—4 oare, vita se umflă și moare.

In Calafat această muscă a omorât peste 70—80 de animale și pagubele merg înainte. Oamenii sunt foarte îngrijați și năcăjiți. De 40—50 de ani prin părțile acelea n'a mai fost muscă rea.

Musca cea rea s'a ivit în unele părți și pe la noi. Oamenii să fie cu băgare de seamă. Vitele trebuiesc unse și afumate cu anumite materii sau păzite în grajduri. Și oamenii mușcați de musca columbace se umflă la față, dar în afară de această umflare, veninul acelor muște nu are o altă putere mai mare.

Adunări de bancă cu ceartă

și când oamenii se ceartă, spun multe noutăți.

In săptămânile trecute «Banca Centrală» și banca «Intreprinderilor forestiere» din Cluj și-au ținut adunările generale. In amândouă a fost nițică sfadă. In adunarea Băncii Centrale s'au ridicat învinuiri pentru anumite cheltuieli, cari se puteau încunjura. Și mai furtunoasă a fost adunarea generală dela «Intreprinderile forestiere». Un acționar, colonelul A. Negulescu, s'a ridicat zicând cam așa: «Domnilor, când s'a făcut această bancă, eu și o mulțime de alți Români ne-am băgat bănușii noștri în credința că slugim unitatea neamului și căpătăm și noi un oarecare câștig mai mărisor după banii noștri. Dar noi acum nu suntem de loc mulțămiiți după ce vedem că cel 10 membri din Consiliul de Admi-

nistrație au o plătuță de 674 mii de Lei, adică peste jumătate de milion. Treaba asta aduce apoi cu sine aceea, că noi căpătăm după banii noștri, dividende (câștig) mai puține. Un acționar cu 400 de acțiuni (200 mii Lei) capătă 12 mii Lei ca dividendă, pe când membrii din Consiliul de Administrație capătă sute de mii. La acest atac, membrii din Consiliul de Administrație s'au apărut cu aceea că au de lucru în ședințe, dar colonelul Negulescu nu s'a lăsat bătut, ci a arătat că Consiliul de Administrație a ținut 13 ședințe și sunt unii membri cari n'au luat parte decât la 1 sau 2 ședințe, iar unii de loc, dar plata și-au luat-o.

Amintim și noi aici aceste afaceri ca o dovadă că nu i destulă democrație nici pe la băncile noastre. Lucrul cel mai bun ar fi să avem pe la sate bănci sătești, tovarășii (cooperative), pentru că atunci tot câștigul rămâne în sat și se împărtășește între toți părtașii. In privința asta, Vechiul Regat ne-a întrecut. Acolo sunt 3211 bănci sătești în 3211 sate și aceste bănci au făcut anul trecut un câștig de 30 milioane Lei și acest câștig a rămas tot între săteni. In multe sate, băncile sătești plătesc din veniturile lor, porția satului și cumpără sute de cărți și gazete pentru luminarea poporului, pe lângă ajutorul bănesc ce l dau oamenilor că nu iau camătă mai mare de pe om decât 8 la sută după banii împrumutați. Să facem și noi astfel de bănci și tovarășii sătești pentru că băncile noastre cele mari s'au cam prea ciocoit.

Stupărit.

Stupăritul din Ardeal și Bănat.

Cum e organizat? In vremea Ungurilor, stupăria era organizată cu fel de fel de școale de stupărit. Războiul și revoluția din 1918 au nimicit această organizație, așa că stăpânirea noastră a trebuit să organizeze din nou școala stupăritului. De prezent, întreg Ardealul și Bănatul e împărțit în 5 regiuni (ținuturi) de stupărit: Mehadia, Cluj, Baia-Mare, Târgu-Mureș și Sibiu. In aceste regiuni sunt profesori de stupărit și acești profesori s'au coborât în școli și în popor, arătând școlărilor și poporului meșteșugul stupăritului și foloasele acestei ocupațiuni. Dintre cele 5 regiuni, cea mai bine organizată este cea dela Mehadia, care la Marialoc are pământ și clădiri pentru meșteșugul stupăritului. Statul plănuiește să facă acolo o școală mai mare de stupărie, cum era pe vremea Ungurilor la Gödöllö. Această școală va face profesori și maestri stupari cari apoi să se pogoare pe sate și în popor cu meșteșugul stupăritului. Și până atunci s'au ținut și se țin cursuri de stupărie la Cluj, la Academia de agricultură. In anul 1920 au luat parte la aceste cursuri 56 învățători și 16 preoți. La Cluj s'a înființat și o societate numită «Progresul agricol», care are 1500 de membri din Ardeal și Bănat și muncește alături cu statul pentru răspândirea în popor a stupăritului.

De unde se pot procura unelte de stupărit? In întreg Ardealul și Bănatul este numai un singur atelier (lucrătorie) de unelte pentru stupărit. Se află la Cluj și in anu trecut a făcut peste 2600 de coșnițe și alte unelte pe cari le-a împărțit cu prețuri foarte mici stuparilor, ba invalizilor stupari le-a dat și gratuit unelte de stupărit. Lucrătoria lucră cu electricitate și stuparii ar fi bine să se pună în legătură cu acest «atelier agricol» cum i-se zice.

Câtă miere dă țara noastră? In vremea din urmă, stupăritul din țara noastră, dă aproape 5 vagoane de miere și 1 vagon ceară 3 vagoane de miere se exportează, iar ceara se folosește toată în țara noastră.

Cum umblă târgurile și negoațele.

Târgurile din săptămâna aceasta

(după calendarul nou):

6 Maiu: Chibed, 7. Jucul de jos, Micăsasa, Poiana sărată, Spermezău (jud. S.-Dobâca). 8. Ba-teș. 9. Țaga. 10. Bahnea. 11. Făgăraș, Lona, 12. Baraolt, Cal, Câmpeni, Motișdorf.

Scumpetea mai mare se va face.

Toate semnele arată că scumpetea de acum nu va da înapoi, ci va merge înainte. Pricinile acestui lucru sunt multe. Deoparte slujbașii țării vor căpăta în zilele acestea o sporire de 500 milioane a plăților ce le au și îndată ce se vor împărți aceste milioane, prețurile se vor ridica pentru că în măsura ce se sporesc și se slobod mai mulți bani în țară, în aceeași măsură se ridică și prețurile. De altă parte, dela țară vine știrea că plata muncitorilor de câmp față de anul trecut e cu mult mai mare și lucrul acesta va aduce cu sine și scumpirea bucatelor și a vitelor. Cu 1 Iunie se slobode și exportul de vite și atunci târgurile iar se vor aspri, adică se vor înmulți banii și odată cu asta scumpetea va crește mereu, mereu...

Se va importa zahăr și administrația îl va împărți.

Sfatul ministrilor a luat hotărâre să sloboadă în țară un import de 2500 vagoane zahăr scutit de taxele vamale. Această ușurare a importului de zahăr se face pe 2 luni, până la 1 Septembrie. Județele și orașele vor împărți acest zahăr slujbașilor și locuitorilor cu un preț pe care îl va staveri la vremea sa ministrul de comerț.

Prețul banilor dela bursa din București: 1 dolar cu 210 Lei, 1 franc francez cu 14 Lei, 1 dinar sârbesc 2 Lei, 1 coroană cehă 6 Lei 16 bani 100 coroane ungurești 4 Lei, 100 mărci nemțești 1 Leu, 100 coroane austriace 25 Bani.

:: Să mai și râdem. ::

Răspuns la o muștrare.

Nevasta: Vai de tine amărățule și prăpăditule! Iară vi dela crâșmă.

Bărbatul: Da, că doară dracu poate șede tot acolo.

Din oftările unui crâjmar.

— Să-i ia dracu pe doftorii ăia dela oraș, că mereu tot predică oamenilor, că nici o beutură nu-i mai sănătoasă decât apa, dar dacă pe mine mă prind că ascult predica lor și bag tot mai multă apă în beutura oamenilor, atunci mă pun la gloabă...

O greșală de tipar.

Gazeta guvernului «Viitorul» din București a dat la gazetă o înștiințare oficială în care voia să zică: «și ieri toată ziua slujbașii au lucrat ca de obicei prin cancelarii» dar atare ștregar de tipograf făcându-se că greșește o vorbă, a cules vestirea guvernului așa: «și ieri toată ziua slujbașii au fluerat ca de obicei priu cancelarii». Și tipograful a cam spus adevărul.

Știrile săptămânei.

Cum umblă vremea? În unele părți se simte lipsa de ploaie. Pământul s'a prea întărit și din pricina asta însemnările de porumb întârzie. Dar lipsa de ploaie nu este generală. În multe părți a plouat destul și lucrările n'au suferit. O lipsă mai mare de ploaie până acum nu s'a simțit și din pricina că iarna și primăvara au fost bogate în zăpadă și ploaie așa că pământul și a sorbit umezeală din belșug.

Au fost unele ieșiri de ape în cursul Mureșului, Someșului și Arieșului.

„Lumina Satelor“ iese acum în 10 mii de exemplare. Peste o iand se înplinește un an și jumătate de când «Lumina Satelor» a plecat la drum cu 500 de abonați. Când a ieșit mai întâi, erau mari frământări de alegeri și din această pricină mulți au primit cu răceală și neîncredere această gazetă crezând că se va pune în slujba partidelor politice. Dar vremea a adevărit că «Lumina Satelor» nu face politică de partid, ci face politică de învățătură, de luminare și de vestire a evangheliei lui Isus Hristos.

«Lumina Satelor» a început un tel nou de a face gazetăria cu Biblia și evanghelia și felul acesta pe semne a plăcut și place oamenilor căci abonații noștri zi de zi tot sporesc.

Ținem să mulțămim și din acest prilej tuturor abonaților și sprijinitorilor noștri cari au ajutat ca această gazetă să ajungă a se desface în 10 mii de exemplare. Intrucât sprijinul ce ni s'a dat nu va sta pe loc, ci va merge înainte, la toamnă vom putea eventual lărgi gazeta dela 6 la 8 pagini.

Cu privire la recensământul dărilor, care s'a început acum la 1 Maiu, ministrul de finanțe a dat ordin inspectorilor financiari să fie cu bunăvoință la evaluări (prețuri). La prețuirea venitului după pământ la nici un caz să nu se ia valoarea de azi, ci cea mijlocie din cei 5 ani din urmă.

Prețuri de orientare în Sibiu. Primăria orașului Sibiu a staverit următoarele prețuri de orientare: carnea de vită și bivoli cu 18—20 Lei kilogramul, carnea de vițel cu 18—20 Lei, unsoarea topită cu 68 Lei, meselurile cu 26 Lei kilogramul.

Expoziția de vite din Sibiu, care s'a ținut în săptămâna trecută a fost foarte bine cercetată și reușită. S'au adus la expoziție tauri Zimenthal și Pinzgau precum și vaci din soiurile acestea. S'au împărțit mai multe premii. Taurul premiat cu clasa I de 1000 Lei, s'a vândut cu 20 mii de Lei, iar pentru vaca premiată cu clasa I, stăpânul ei a cerut 15 mii Lei. Câte-va s'au și trecut cu câte 10—20 mii Lei.

Păstrați curățenie în trenuri. Direcțiunea Căilor Ferate a dat un ordin nou în înțelesul căruia se vor pedepsi cu 100 Lei (în loc de 40 cât era până acum) toți aceia cari fac murdărie prin trenuri: cu mucuri de țigări, rămășițe de mâncare și altele.

Nu se mai dau îngăduințe (permisuri) de vânat. În săptămâna trecută ministrul de interne a dat ordin în înțelesul căruia nu se mai dau permisuri de vânat până ce nu se va staveri și darea de vânat după legea cea nouă a dărilor. Până atunci și rugărilor înaintate pentru permisie de vânat, stau pe loc. Dreptățile de vânat se vor schimba cu altele și vor fi valabile până la 1 Ianuarie

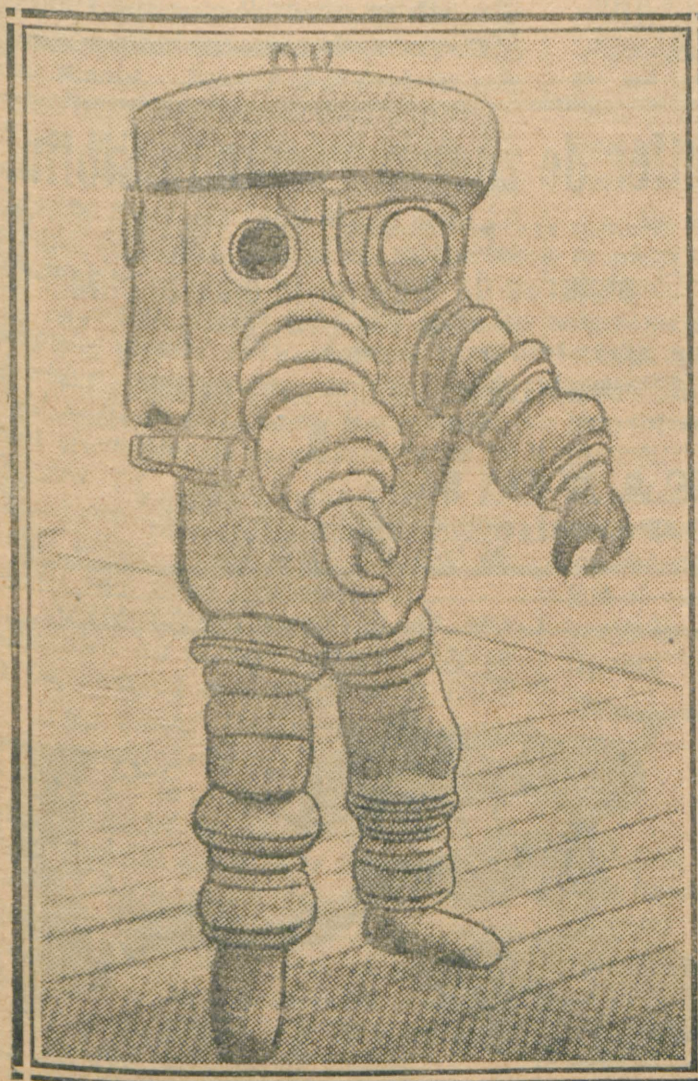
Un vagon de mătăsă fără stăpân. La vama dela Orade s'a aflat un vagon încărcat cu 64 lăzi pline cu mătăsă. Pe el nu-i nici o adresă despre cine unde îl trimite. Prețul mătasei trece peste 1 milion Lei, dar cum pentru contrabandă va trebui plătită o pedeapsă de peste 2 milioane, nu se află nime la negoț. Păgubașul se crede a fi atare jidov care de scăpa bun geșeft făcea pentru puna lui. Mătasa se va vinde cu licitație.

Decorațiile vor fi controlate din nou. Din prilejul serbarilor încoronării dela Alba-Iulia, s'au împărțit peste 25 mii de decorații. Dar între cei decorați au fost și de aceia cari n'au meritat această cinste. O gazetă dela București a arătat negru pe alb cu dovezi cum a fost decorați unii jidani cari în vremea războiului au tradat țara și au făcut spionaj pentru Nemți. Acum sfatul Ministrilor a hotărât să controleze din nou pe cei decorați și să șteargă rușinea ce s'a făcut țării.

S'au ivit bani mincinoși de câte 500, 100 și 20 Lei prin unele orașe din Vechiul Regat. La Iași s'au ivit și dolari mincinoși.

Recolta de nuci va fi slabă? Economii din ținutul Baia-mare vorbesc că în primăvara aceasta nucii n'au slobozit muguri la vremea sa. Se crede că înghețul ce a fost în câteva nopți din Martie ar fi stricat nucilor, așa că recolta va fi mai slabă.

Cum va fi scos din fundul mării vaporul „Lusitania“?

În vremea războiului, la anul 1915, Maiu 12, un mare vapor, cu numele «Lusitania» a plecat din America să vină în Europa. Vaporul aducea cu el 2000 de călători și o comoară de aur în valoare de peste 10 milioane dolari. Dar pe când se apropia vaporul de Anglia a ieșit de sub apă în calea lui un submarin nemțesc și Nemții l'au scufundat împreună cu cei 2000 de călători, spre marea lor rușine ce nu se va șterge niciodată. Acum pricepătorii vreau să scoată vaporul și bogățiile lui din fundul mării. Un inginer american a făcut un fel de îmbrăcăminte cu care oamenii să se poată coborâ pe fundul mării. Un astfel de om îmbrăcat pentru a se coborâ în mare, arată și chipul de aici. E îmbrăcat tot în metal de aramă și bronz. Brațele și picioarele sunt făcute din metal ce se poate îndoi. Omul ce se cufundă e lăsat în apă cu o legătură de fer prin care poate și telefona celor de afară și poate duce cu el sub apă aer pentru câteva ceasuri. Vaporul «Lusitania» se află cufundat la o adâncime de 70 metri și atâta se vor putea coborâ și oamenii cufundători. Oamenii ce se cufundă vor duce cu ei în fundul mării fel de fel de unelte cu ajutorul cărora vor lega lucrurile de preț pe cari voiesc să le scoată din apă. Vor duce cu ei și lumină electrică, care să le facă lumină în adâncul apelor. Ce grozavă vedenie va fi când oamenii vor vedea scheletele celor 2000 de morți.

Ungurii s'au plâns la Liga Națiunilor împotriva împărțirii moșiilor din Ardeal. Baronul Iosika a mers ca trimes din partea Ungariei să spună în sfatul Ligei Națiunilor (sfatul Popoarelor) nedreptatea ce s'a făcut grofilor și baronilor cu luarea moșiilor. Dar la plângerea lui Iosika, s'a ridicat trimisul nostru, Titulescu, și a răspuns că nici o nedreptate nu s'a făcut moșierilor unguri după ce nu s'au împărțit numai moșiile lor, ci și a boerilor români și nu s'au împărțit numai plugarilor români, ci și plugarilor unguri și Săcui. — Liga Națiunilor a dat dreptate Românilor și așa plângerile grofilor și baronilor au rămas pe nimica.

Polonia scoate din armată pe jidani. Sfatul țării din Polonia a hotărât ca jidovii să fie scutiți de a mai face cătănie, după ce s'a adeverit că jidovii în vremea războiului sunt cei mai mari trădători de țară și fac spionaj pentru dușmani. — Ca răscumpărare pentru cătănie, jidovii vor fi puși să plătească dare de cătănie.

Cu 11 milioane a sporit emisiunea noastră de bani în săptămâna trecută, adică s'au tipărit 11 milioane de bani noi. Și asta-i un semn că prețul banilor se coboară tot mai jos și scumpetea se ridică tot mai sus.

A murit în crâjmă. Locuitorul Todor Pușcaș din comuna Sumurduc petrecând în crâjmă cu mai mulți ortaci, dintr'odată i s'a făcut rău și a murit. Doctorul a constatat că un fel de otrăvă i-a pricinuit moartea. Pe ortacii lui i-au arestat în bănuiala că unul din ei a i-ar fi pus otrăvă în pahar, dar oamenii s'au apărat cu jurământ împotriva acelei bănuielei.

Oare n'ar fi fost mai bine să se cerceze și beutura Jidovului că multe beuturi se poartă astăzi cu butea în buzunar și cine ajunge să bea drojdiile esențurilor (cătrunurilor) de pe fundul butoaiei, vai și amar de sănătatea lui.

Cum fac bancherii jidani milioanele. Mai acum 2 săptămâni, așa ca din senin, prin țările Europei s'a răspândit minciuna că aici la noi în țară este revoluție și gazetarii străini au și alergat (unii chiar cu aeroplanul) să culegă știri și chipuri din revoluția dela noi. Acum se adevereste că minciuna a fost pusă la cale de Jidovii din Paris (mână în mână cu cei dela noi). «Haidați să scornim vestea că în România e revoluție pentru că atunci Leiul se lesnește la bursa din Paris și noi cumpărăm Lei ieftini și după ce «trece revoluția» noi îi vindem scumpi». Planul Jidovilor a ieșit cu bine. Jidovii și-au mai sporit milioanele cu altele câteva în vremea ce tu Române asuzi din greu să poți trăi de pe o zi pe alta.

20 milioane Lei aur au intrat în țara noastră. În zilele trecute au sosit dela Berlin 9 milioane Mărci de aur ca rescumpărare dela o bancă din Berlin care scosese Lei nemțești (Banca Generală) în vremea ocupației. După aceste milioane vor urma și altele pe cari le datorește banca nemților din Berlin.

Pe lângă aceste milioane, România mai are să capete încă 40 milioane coroane aur dela fosta Bancă austro-ungară, care a trebuit să și împartă banii între statele ce au răsărit din monarhia austro-ungară. Din aceste 40 milioane, România a adus până acum 9 milioane coroane aur, adică din Viena și dela Berlin au intrat până acum aproape 20 milioane Lei aur în țara noastră. Aurul s'a pus în visteria Băncii Naționale (banca țării) dela București.

Câte păduri sunt în țară? Mărimea pădurilor din România întregită stă acum așa:

Ardealul . . .	are 4 mil. și 200 hect. de pădure
Vechiul Regat . . .	2 „ și 250 „ „
Bucovina . . .	470 „ „
Basarabia . . .	264 „ „

Adecă cu totul sunt 7 milioane și jumătate hectare de pădure. Din aceste 3 milioane și jumătate sunt păduri de fag, 2 milioane de brad și 1 milion și jumătate de stejar.

Mașini de treerat cu motoare de benzină

au sosit și le furnizăm
cu prețuri convenabile.

Departamentul mașinilor

al r. a. s. a. (60) 1-3

SIBIIU, str. Sării Nr. 22.

== Cereți oferte. ==

Dentistul Munteanu

Sibiu, strada Regina Maria Nr. 7

(56) (edificiul „Banca Românească”). 3-4

Dinți și proteze în aur și cauciuc.

Nr. 377/923 (59) 1-1

CONCURS.

Primăria comunală din Buzd (jud. Târnava-mare) publică concurs pentru postul de moașă comunală.

Competințele moașei sunt:

Salar anual 1000 Lei, 2 stângini lemne de foc și taxa reglementară după fiecare caz de naștere. La nașterile femeilor de tot sărace nu primește absolut nimic.

Cererile provăzute cu diplomă, certificat de moralitate, act de naștere sunt a se înainta primăriei până la 18 Maiu 1923.

Buzd, la 25 Aprilie 1923.

Primăria comunală.

CUMPĂR

un gater bun, cu mai multe ferestrua.

(57) 2-3

G. Perian, preot,

Sugag, p. u. Săsciori (jud. Sibiu).

Reclama e sufletul comerțului.

Cel mai vechiu atelier de zugrav român în Sibiu.

Subscribul am onoare a aduce la cunoștința stim. mele clientele, a Onor. public, cum și P. O. oficii parohiale, că sunt în posesia materialului trebuincios, de prima calitate, pentru executarea oricăror lucrări aparținătoare branșei mele ca: **pictarea de biserici în diferite stiluri** (bizantin sau după modele cu adevărat românești), **văruitul școalelor, zugrăvitul fronturilor, (fațadelor) și a odăilor.** [55] 2-6

Atrag atenția On. public asupra modelelor cu motive românești potrivite pentru zugrăvirea odăilor. La cerere înaintez oferte în mod gratuit. La dorință sunt aplicat a eși la fața locului. Asigurând Onoratul public de lucru cinstit, și prețuri moderate, semnez cu toată stima:

IOAN STANCIU, măestru zugrav

Strada Spinarea Cănelui 31. SIBIIU Strada Spinarea Cănelui 31.

Dr. Ioan Stefanescu

Specializat la Viena în:
boale de piele și venerice

◆ SIBIIU, ◆

Str. Tribunei Nr. 14, Etajul I.

Consultații pentru boale de piele,
venerice, urologie și cosmetică:

== 9-11, 2-4. ==

(61) 1-2

☛ Vizitați! ☚

Prima piatrărie românească

unde se află Cruci și Monumente de tot soiul.

== Prețuri moderate. ==

Cu stimă **IOAN CHIDU,**

măestru pietrar,

(54) 3-20

Sibiu, str. Podului 7/a
(lângă biserica gr-cat.)

CĂNI,

rassă curată Foxterrier de 6 săptămâni
sunt de vânzare în Sibiu, strada
Rosenanger Nr. 5. (58) 2-2

Cumpăr tot felul de lucruri găsite în pământ cu lucrările săpatului și grăpatului etc, ca bani vechi (comori), lucruri de aur, argint, aramă, precum și petri scrise, ciocane de piatră și bronz.

Nu arunești nimica!

Aduceți tot ce găsiți
la adresa:

IOAN CANDREA

furnisorul Curții Regale Române

Sibiu, strada Regina Maria 41.

Prima fabrică română de stampile

Oct. L. Vestemean

Sibiu, str. Țiglariei Nr. 18.

Execută tot felul de stampile din cauciuc, diferite medaloane, precum și sigle din metal pentru sigilarea în ceară, mașini de numerotat și cu data zilei din metal și orice lucrări ce se țin de branșa aceasta.

Comandele să se adreseze la „**Librăria arhidiecezană**”, Sibiu, str. Mitropoliei Nr. 45 sau direct la fabrică. (42) 5-

